

ОДГОВОРНОСТ ЗА ШТЕТУ У ПОЈЕДНОСТАВЉЕНОМ ПОСТУПКУ СМАЊЕЊА ОСНОВНОГ КАПИТАЛА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА

Регистрација смањења основног капитала друштва у поједностављеном поступку прописаном чланом 54. став 3. Закона о регистрацији привредних субјеката, сама по себи не води закључку да је поверилац друштва онемогућен да оствари потраживање према друштву.

Из образложења:

„У конкретном случају тужени је пре доношења спорне одлуке поступао по регистрационој пријави привредног друштва „N.N.“ у поједностављеном поступку. По таквој пријави тужени поступа, сходно члану 22. став 2. Закона о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС“, бр. 55/04.. 111/2009), без упуштања у оцену тачности података и веродостојности исправа које су достављене уз саму пријаву. Тиме је за постојање обавезе туженог да донесе одговарајућу одлуку по пријави у регистру привредних друштава довољно да су за то испуњени услови који су прописани за конкретну врсту промене стања уписа и истовремено је одговоран за провођење такве промене у регистру. За промену података о основном капиталу привредног друштва његовим смањењем у поједностављеном поступку претварањем у резерве је према члану 54. став 3. Закона о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС“, бр. 55/04... 111/2009) било нужно приложити одлуку скупштине привредног друштва „N.N.“. Сходно расположивом чињеничном стању тужени је спорну одлуку управо и донео на основу документације која је приложена уз пријаву означеног предузећа. На такав начин у поступању туженог нема елемената повреде прописа који примењује, односно циљу обављања његове функције. Истовремено, такво поступање није испуњено противправношћу, па се ни не може квалификовати као штетна радња туженог. Изостанком противправности и постојања штетне радње не постоји ни одговорност туженог за штету поводом које је опредељен захтев у овој правној ствари, како то правилно закључују нижестепени судови.

При томе, нижестепени судови правилно изводе закључак и о непостојању услова за одговорности туженог за штету опредељену у односу на тврдње тужиоца да је онемогућен да наплати потраживања које има према предузећу „В.. р...“ д.о.о. Б, с обзиром да је оно у стечају. Овако опредељена штета у висини потраживања које тужилац има према трећем лицу, према утврђеном чињеничном стању, није у узорчно последичној вези са поступањем туженог у виду доношења спорног решења бр. Бд 131213/11 од 21.10.2011. године. Регистрација смањења основног капитала означеног привредног друштва сама по себи не води закључку да је тужилац по аутоматизму онемогућен да оствари своје потраживање према њему, односно да је таква регистрација водила отварању поступка стечаја. Извесност код наплате потраживања не може се заснивати на претпоставкама о могућности наплате потраживања тужиоца у случају да до смањења основног капитала његовог дужника није дошло, односно да је такво смањење једини узрок стечаја над дужником тужиоца. Смањење оснивачког капитала резултат је одлуке органа конкретног привредног друштва, а на коју одлуку, као ни на одлуке о даљем пословању које је резултирало стечајем, овде тужени, према стању у списима, свакако није утицао.

Нису основани ревизијски наводи да се тужени у поступку доношења спорног решења бр. Бд 131213/11 од 21.10.2011. године по пријави привредног друштва „N.N.“ није упуштао у оцену да ли је означено привредно друштво покривало губитке смањивањем основног капитала или је располагало нераспоређеном добити и

резервама које се могу користити за те намене. Ово из разлога што су у поступку регистрације смањења оснивачког капитала претварањем у резерве у поједностављеном поступку услови које треба да испуни подносилац пријаве не могу проширивати на оне који нису садржани у члану 54. став 3. Закона о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС“, бр. 55/04... 111/2009). Насупрот ревизијским наводима, поступак доношења одлуке скупштине привредног друштва о таквом смањењу основног капитала је ограничена правилима из чл. 114. и 271. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“, број 124/05) и у случају одсуства корелације може водити одговорности самог привредног друштва. Тужени у својству надлежног органа који води регистар привредних друштава био је ограничен код испитног поступка поводом пријаве за регистрацију само на оне околности које су садржане у члану 22. став 1. Закона о регистрацији привредних субјеката („Службени гласник РС“, бр. 55/04... 111/2009).“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Прев 423/2020 од 29.12.2020. године, усвојена на седници Грађанског одељења од 16.03.2021. године)